

საქმე იქამდე მივიდა, რომ საქართველოს მცხოვრებლებს სულ უფრო ხშირად ჩამოაქვთ მათ მიერ მოსკოვში, ქვეყნის სხვა ქალაქებში შექმნილი ძვირადღირებული საზღვარგარეთის მარკის ავტომობილები, რომელთა რიცხვმა ათასს გადააჭარბა.

ვის იძენს ამ „პრესტიჟულ“ ავტომობილებს და ასეთ საარაკო თანხას იხდის მათში? რსენი სირითადად არიან მომსახურების სფეროს მუშაკები — გამყიდველები, მებუფებები, სწავლელმცოდნენი, მაღაზიების გამგეები, მინის ტარის მიმღები პუნქტების გამგეები, ტექ-მომსახურების სადგურების მუშაკები, ტაქსის მძღოლები და სხვანი.

ISSN 0132-6015

ქართული
გეოლოგიური

სოფელი

ნ. ლეშვალი

— რაც მაგ ნოქარმა ჩემს მიერ ნაყიდ კრძალუბებს ზედმეტი ქაღალდი დააწონა, მაკულატურას ჩავაბარე და, აი, ნახე, რა წიგნები გამოვიტანე!

— შენ წიგნები გამოიტანე, მაგან კი, შეხედე, რა უცხოური მანქანა ჩამოიყვანა!

588

საქართველო

**პარიაყინებაი უცხოური კატორა-
ნაკანებისა და მათი უკანონო
მფლობელების სვრალაზუა**

**„დატცუნე“ და
დათუნა**

დამტაცებელმა დათუნამ
მიიძვირფასა „დატცუნე“,
მაგრამ უცერად „დაცურდა“,
დარჩა... თავადაპარსული!..

**„ფორდ-მერკურე“
და შამშე**

გადისადა დიდი თანსა
„ფორდ - მერკურე“
„მშოვნელ“ შამშე.
თან გადაჰყვა იმ გადანდანს
და ამჟამად ისდის
სასჯელს!..

**„კრანსლერი“
და კარლო**

შეძენილი „ვალეზითა“,
კარლოს ჰყავდა
„კრანსლერი“.
„დაიღალა“ ტარებით და
ანლა „ცოტას დაისვენებს“!..

„ფორდი“ და ფიდო

„საკუთარი დანაზოგით“
„იზეიმა“ „ფორდი“ ფიდომ.
დააუჭვა ამან ზოგი
და იმ ზოგმა არ დაინდო!..

**„პოლონეზი“ და
ჯონი**

„ჯამაგირზე მჯდარი“
ჯონი
იდგა თავის
„პოლონეზთან“.
„ჩაჯდა“, ავტონისპექტორის
სასტკვენის სმა რომ მოესმა!..

**„მერსედისი“
და ბენიკი**

საწყობის გამგე ბენიკმა
„ისკუპა“ „მერსედისიდან“.
„ჩააულეს“, საწყობს
მოსწვიტეს,
„ჩააწყობს“, მე შენ ვებუვი
და!..

**„ოლდსმობილი“
და პროქოფი**

საქონელმფოდნე
პროქოფი
დაუბატრონა
„ოლდსმობილს“
და „ოლდსმობილი“
გამოდგა

**პროქოფის
„მომკვლელ-მომსპობი“!..
„ბმე“ და ბენია**

„ბმე“ ბენიამ შეიძინა
თაღლითობის გზებით
ბნელით.
„დააბეს“ და ისე
ბრდღვიანავს,
ხელანლაა „დასაბმელი“!

**„რენო“ და
მალსაზი**

მაქინატორი მალსაზი
„რენოთი“
გაფრინდ-ვაჭუნდა,
ადრეც იჯდა და ანლაც ზის,
ოღონდაც, არა – საჭესთან!..

**„შეკროლე“, შიო
და შალვა**

სუკულანტისგან დაიღეს
შიომ და შალვამ
„შეკროლე“.
გაუგეს თანის სიდიდე,
ერთიც „ჩაკატეს“, მეორეს!..

„ვოლვო“ და ვანო

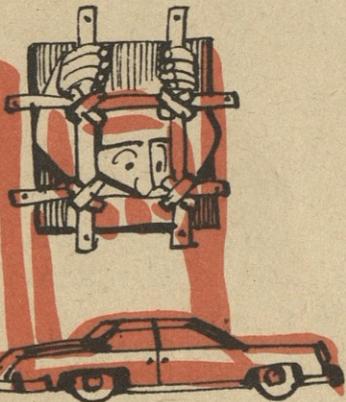
შორი გზიდან „მოაგელვა“
მებუფებე ვანომ
„ვოლვო“.
ვანო „შეგნით“ „ჩასვეს“
ხელად,
გარეთ „ვოლვო“ დარჩა
მხოლოდ!..

პოლოტიქმა

გაგაფრთხილოთ, მინდა,
რიდით,
საკაცეთიც, საქალეთიც:
ამ მანქანებს ნუ იყიდით
იმ „რაღაცა მანქანებით“!

ბათუ მელია

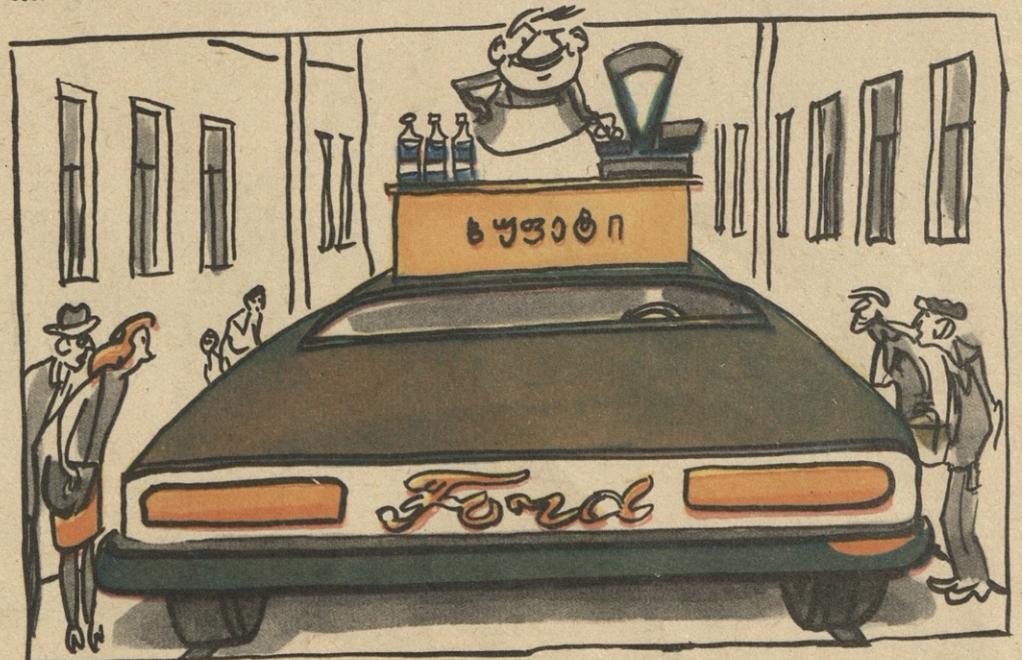
**„ოპელი“ და
ნაპო**

ნოქარმა ნაპომ
„ოპელი“
ნაპარავ ფულით იყიდა.
„იპოვეს“ ნოქარ-შოფერი,
„დააჯილდოვეს“ ცინითა!..

**„პონტიაკი“ და
კოჭია**

დაატარებდა „პონტიაკს“.
მემინისტარე კოჭია!
დღეს კოჭო ბრალდებულია
და „პონტიაკი“ მოწმეა!..

ნახ. ბ. ლომიძისა

უსიტყვოდ

ცოტაა ეს?!

გასაუბრება პასუხისმგებელი მისაცემ პირთან

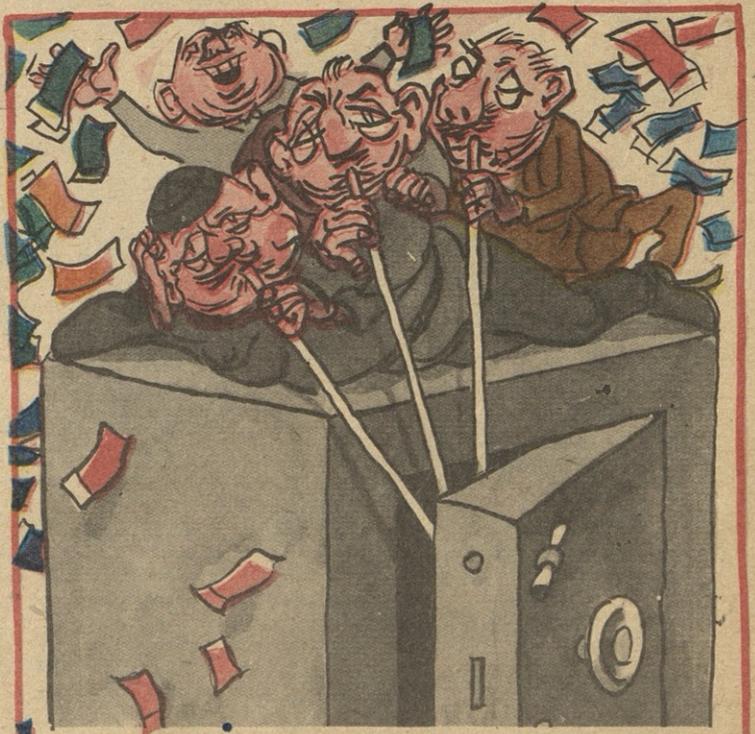
- კი, მაგრამ, თქვენ საიდან მიცნობთ?
- მე მგონი, თქვენ ბევრი გიცნობთ!..
- ჩემთან მართლაც ბევრს აქვს საქმე!.. როგორც შემიძლია, ყველას ვეხმარები! მიყვარს, კაცს რომ ხელს უშობს!.. მზად ვარ, თქვენც ვეხმარებო! გისმენთ, გეხმარებო!
- მე მინდა, გავარკვიო საკითხი, რომელსაც საზოგადოებრივი ინტერესი აქვს!..
- ყველაფერი გასაგებია! თქვენ გინდათ, ჩემგან ინტერვიუ აიღოთ?!
- რაც გინდათ, ის დაარქვით! მე კი ვფიქრობ თქვენთან გასაუბრებას!..
- გისმენთ, ბატონო! თქვენი ხმალი და ჩემი კისერი!
- ჩემი მიზანია, გავარკვიო თქვენი ოჯახის შემოსავლის ზოგი დეტალი!..
- ვმ უკმა... კი, მაგრამ, ვისი რა საქმეა? ვართმევ ვინმეს რამეს თუ?! მინივიან, ბატონო?
- საქმე ესება არაშრომით შემოსავლას!..
- როგორ, ბატონო, მე არ ვშრომობ?! კაცი დღე და ღამეს ვასწორებ!..
- მართლ თქვენ სომ არ შრომობთ?! სხვებიც შრომობენ, მაგრამ თქვენსავე...
- ჩემსავით არ ცხოვრობენ, სომ?!
- დიას, დიას!..
- კი, მაგრამ, ჩემი რა საქმეა, თუ ვიღაცის ტვინი არ მოძრაობს და ვინმეს ცხოვრების შნო არა აქვს?!
- აი, სწორედ მაგი უნდა მითხრაო, რას ნიშნავს „ტ ვ ი ნ ი“ და რას ნიშნავს „შ ნ ო“ თქვენებურად?
- მაგი, ბატონო, თქვენ ჩემგან არ გესწავლებათ, მაგრამ, რადგან შეკითხვებით, გეტყვით: ეს იმას ნიშნავს, ყველაფერი გააკეთო კარგად და ეკონომიურად, სხვანაირად რომ ვთქვათ, საქმე უნდა იყოს მომგებიანი. ამასთან, არ უნდა გამოიჩინო სისწრაფე!
- ეს თქვენგან მესმის?!
- დიას! რა გაგიკვირდათ?! შემიძლია, მავალით მოვიყვანო. წელს შვილის ქორწილი გადავიხადე, მაგრამ სხვებით არ დავხარბდი და, ათასი კაცის ნაცვლად, სუთასით დავეყვარდი!..
- ათასი რა, სავალდებულო ნორმაა?
- როგორ გეკადრებათ, ბატონო! შვიდას და რვაასკაციანი ქორწილები არ გაგიგონიათ?
- სუთასი კაცი, თქვენი აზრით, ცოტაა?
- ამდენს ვმუშაობ და, ჩემი შვილი იმის ღირსი არაა, რომ წესიერი ქორწილი გადაუხადო?! როგორც იტყვიან, წელზე ფხვს ვიდგამ, ბატონო! იქნებ არც დაიჯეროთ: ამ თვეში სუთჯერ ვიყავი მოსკოვში!..
- ალბათ, თვითმფრინავით!
- რა თქმა უნდა! აბა, ურმით სომ არ წავიდოდი?!
- ურემი რა შუაშია, მატარებელი სომ არის?
- რა განსხვავებაა, ორივე მიმობდას!
- შეგახსენებთ; მე მაინტერესებს თქვენი ოჯახის შემოსავალი!..
- როგორ, ბატონო, თქვენ ჯამაგირს არაფრად არ თვლით?!
- მთელი ოჯახი ვმუშაობთ: ცოლი, შვილი, სიდედრი!..
- და ის სუთასკაციანი ქორწილი ჯამაგირით გადაიხადეთ?!
- ვისესხე, ბატონო, და მერე გავისტუმრე!..
- ისევ ჯამაგირით, სომ?
- ლატარეის ვთამაშობთ, ბატონო, სამსახურში, ათასებს ვღებულობთ წლის ბოლოს!.. ცოტაა ეს?!
- საერთოდ, შეიძლება, ცოტა არ იყოს, მაგრამ სამი ავტომანქანის შესაძენად ნამდვილად ცოტაა!..
- ყველაფერი გასაგებია: თქვენ, ჩემთან მოსვლამდე, ინფორმაცია გაქვთ მიღებული!..
- თქვენ გეგონათ, ცარიელი ხელით მოვიდოდი? იქნებ ინფორმაციის სისწორეში ეჭვი გეპარებათ?
- მე ის ვიცი, რომ პირადად მე ერთი მანქანა მყავს!..
- ჰო! ერთით შვილი დადის და ორით თქვენ დაჯირითობთ!..
- მთლად მასე არაა!..
- ისიც ვიცი, როგორც არის: საზღვარგარეთული მანქანა თქვენს ცოლზეა გაფორმებული. დიას, თქვენი ცოლის სახელზეა და მინდობილობით თქვენ მართავთ!..
- თუნდაც მასე იყოს, გასაკვირი რაა?!
- რა თქმა უნდა, თქვენთვის გასაკვირი არაფერია, მაგრამ სხვისთვის, საერთოდ, და ბევრისთვის, კერძოდ, ძალიან გასაკვირია, თუ როგორ შეიძინეთ საზღვარგარეთული მანქანა, უფრო სწორად, სად იშოვეთ ამდენი ფული?!

- როგორ ვითხრათ!.. ამაში, ბატონო, ყველამ მიიღო მონაწილეობა: ცოლმა, ძმამ, შვილმა, დედამ!..
- ბოდიში, ერთი წუთით: როცა თქვენს შვილს ჰკითხეს 110-მანეთიანი ხელფასით მანქანა როგორ იყიდო, უპასუხა, მამამ მიყიდა!..
- მერე რა?! მამას არა აქვს უფლება, შვილს დავხმაროს?!
- თქვენი ძმა რა პროფესიისაა?
- მასწავლებელია!..
- რეპეტიტორობს?
- რას ბრძანებთ, ბატონო!..
- აბა, საიდან აქვს გადასაყრელი ფულები?
- როგორ გეკადრებათ, ბატონო! ძმა რომ ძმას დავხმაროს გაჭირვების დროს, გადაყრას ნიშნავს ეს?! სომ გაგიგონიათ - ძმა ძმისთვის, შავი ღღისთვის!..
- იმასაც ამბობენ, რომ თქვენ მანქანა სახელმწიფო ფასში შეიძინეთ და მერე მამისისხლად გაყიდეთ!.. გარდა ამისა, ავეჯით ვაჭრობაც გეკადრებიათ!..
- მაგი რა სალაპარაკოა, ბატონო! ორი „სტენკა“ ვიყიდე და არც ერთი კედელს არ მოურგო!.. გაყიდედი, აბა, რას ვიზამდი? მოვიგე კი არა, ზარალი ვნახე!..
- მე ვერ გაგიგე; სულ ხარჯი, წაგება, ზარალი!.. მოგება არაფერში არ გაქვთ?
- რას ამბობთ, ბატონო, ოჯახში ათასნაირი შემოსავალია. უბრალო მავალითს მოვიყვან, ბატონო: ჩემს ოჯახში დაბადების დღეს ყველა ვისდით, გარდა სიდედრისა. რამდენი საწუქარი შემოღის!.. ესეც სომ სიმდიდრეა?! ესეც სომ მოგებაა?!
- კი მაგრამ, სიდედრმა რა დაამაგა?
- სიდედრი 29 თებერვალსაა დაბადებული, ამიტომ მისი დაბადების დღის აღნიშვნა ყოველწლიურად არ ხერხდება!..
- და, რა თქმა უნდა, ეს უარყოფითად მოქმედებს ოჯახის შემოსავალზე, სომ?
- ჰო, კიდევ გამახსენდა: მართლ მინის ტარის გაყიდვით ოჯახის შემოსავალი ყოველწლიურად დაახლოებით ასი მანეთით იზრდება!.. ეს კი ყოველწლიურად ნიშნავს ათას მანეთს! სუთ წელიწადში იქნება ექვსი ათასი! ცოტაა ეს?! არა, არა, ბატონო, მითხარით, ცოტაა ეს?!

გიგლა ბასტაძე

არბინ კიდევ ისეთი კატეგორიის ადამიანები, რომლებიც დემონსტრაციულად ეძლევიან ფუფუნებას, უქმად ატარებენ მივლინებებს, ფანტავენ ფულს, ერთი სიტყვით, „ვაჭრულ დარღვიანობას“ იჩენენ. ამ ადამიანების ასეთი უღირსი ცხოვრების წესი დიდ აღშფოთებას აღუძრავს ხალხს.

ნახ. ბ. მორჩაძისა

მუქთა კოქტილის მოყვარულები

რადიოაპრესია

«ნაწესი»

როგან ამ ხუთივე წლის წინათ ქობიასი ავადმჯობი ინსტიტუტის «ფიქტორ-მოდერნიზირებული» მანქანის მოხერხებით «მხატვრულ» აპრესიას «თავდაცვადობა» ბიზნის რიხით განაცხადა:

— დიდებმა კაცმა მთელი ჩემი დღური ბათუმის უდავლოვარი ტიტულში ვაჟი, ახალგაზრდობის არხი-დაბნობებში მშლის პირზე ვიღიანდ ვხვდები რომელიმე სოფელში მოყვარული მეთოდის დანერგვისათვის წესდებად ვესი ვიღიანდ ვაჟი როცა საწვავს ვეწე და მკვლადი მისწავს-მოგასწავს, როცა სიყვით ქმნილობის წყობის გავრცელებს ვიღიან, ჩემს თავზე ეს რიხებით მოიყვარ, უზარმაზარი დავალი წყობს ჩამოყარეს და მოსოს ყვითი ქვე მარბოლინეს ქალს ისევ ჩემს მშობლივს ვაქვს მიფხვად, ჩადა სხვისთვის მიფხვად თავისი ხომ გაევიწყლო, ვაქვს ვაგარდეს, ჯამში ჩაგარდეს!

— კი, ბატონო, რუსული ენის კეთილმოე დაეკადრებო, მით და იღვე-ქვადვილი — ვინადაზად გაევიწყლებ დამავლდები.

— ავამუთაღ დღობითა — გიხარია — მშობლიურ ქალაქზე მხოლოდობა.

— კი, მეგობარ მანქანა სიხარული ვამბობო — დაინტერესდები მშობლივში.

— სული ქობით ნუ გიკითხავ, მავას თავის დროზე განვიგებო! — დატყუა ცნობისმოყვარი «მეტიერების ტანზედა მსახურა».

გამოსდა მკითრ ხანი და, დამირიხებო, «ნოვატორი» შეუდგა «სიხარული დანერგვას». შედგა კეთილმოე და სტუდენტებს დაუწყო ქალაება:

— ჩემო მრევლო, სწავლზე მინიცდამინც თავს ნუ მოკლავთ, თუ დამიწერებთ, სკანქს უმავიკოლო იოლო მოვიკლავ!

— მინც რევიტორა? — არ სჭირდება ზოგიერთებს.

— როცა სავნის ჩაბარების

დრო მოვა, მავას მავინ გეტყვით, დიდნი ცოლ-კლეფ და სიადმ-ლოლი!

— დიდვა ნანახები უმეცო, ლეტორაში ვამთყობდის ჩაბარება სკე-თორ ბიზნეს დაჯანობა, თავის სტუდენტები — კონფერენტები — ხელდაწვენივლი უნდა ზღობი-დენენ!

— მინდა ვეგონებო ჩამ: მეგობრა იმ იქნას ჩაბარების «ახალი მეთოდი». მართალია, ზოგიერთები უკან სიხარულიდან აცქე-აცქენ-დებოდნენ, მაგრამ ზოგიერთები კი დამბარე-ბული და სახეჩამომტარლის სახეებს იხივდნენ!

სტუდენტებმა მ. ნ. ხრიძო-ვიანოძე, შ. ი. ლბიშვილი, მ. დ. ლაშინაძე, რ. ბ. ბაბინაძე, მ. ა. ბაბინაძე, უდიდობა თუ არ უდიდობა, აღიარეს დღობით და მავინ დანერგილი მეთოდის გამოყენების მინიდან ჯი შეგავიწყდეს გამოვიდნენ.

— დანერგებოთ იმპროვიზ, ათფორმ, ავტორებ — შენი მეთო-

— ჩა დავინათა?
— ანდუ ვაქვს ვიდარ გუტდოლი.

დაინად ვადმენდი და მოგვეწიდი თავიდან, თორემ თავს ვირის ამბინით გიკრავთ!

— მე უმეცობის ვიღიანდი სიხარულიმეტყველდა, მეგობრებო მელე შეეჩვევილი და დამოკიდებო — მეგობრებო, ვიღიანდი ლეტორაში მისარეულნივლი — აღმოჩენდნენ ისინი ახალით დამიწერენ ფულზე გაწეწებულ ვი-მეცივრის და დახადავი კიდედაც მოვიყვანეს სისრულში!

— მე თქვენთვის ვიღიანდი თავს, თუ არ გინდის, რევიტორ მსკე არებით და უმეცობით — წყობი დიდარ დამბა შერისხლდა — «ბედავობა».

— ბიზნესი ბიზნესი უმეცობით და თავის ჩაფხვადებზე დარბობს!

მ. შახაველი

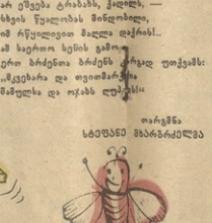
ილია ქაშვასანი

მისი აქცია

«იას ღიანდას უფრო მაღალი» — თაობა იქნა ფინანს-მეცხრის მოსახლე და უფრო ვეცხილი და პირი შექცენილი. ახლად მხატვ, ახლად მწერს, ახლად თავს ქმნიდა. უფრო ვეცხილი უნდა ზღობი-დენენ! უნდა ზღობი-დენენ! უნდა ზღობი-დენენ! უნდა ზღობი-დენენ!

— ჩა დავინათა?
— ანდუ ვაქვს ვიდარ გუტდოლი.

დაინად ვადმენდი და მოგვეწიდი თავიდან, თორემ თავს ვირის ამბინით გიკრავთ!

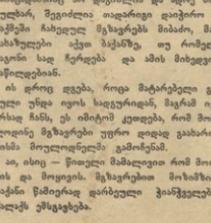
არაბი ქაშვასანი

მისი აქცია

«იას ღიანდას უფრო მაღალი» — თაობა იქნა ფინანს-მეცხრის მოსახლე და უფრო ვეცხილი და პირი შექცენილი. ახლად მხატვ, ახლად მწერს, ახლად თავს ქმნიდა. უფრო ვეცხილი უნდა ზღობი-დენენ! უნდა ზღობი-დენენ! უნდა ზღობი-დენენ!

— ჩა დავინათა?
— ანდუ ვაქვს ვიდარ გუტდოლი.

დაინად ვადმენდი და მოგვეწიდი თავიდან, თორემ თავს ვირის ამბინით გიკრავთ!

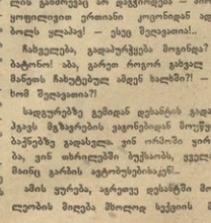
რევიტორი

მისი აქცია

«იას ღიანდას უფრო მაღალი» — თაობა იქნა ფინანს-მეცხრის მოსახლე და უფრო ვეცხილი და პირი შექცენილი. ახლად მხატვ, ახლად მწერს, ახლად თავს ქმნიდა. უფრო ვეცხილი უნდა ზღობი-დენენ! უნდა ზღობი-დენენ! უნდა ზღობი-დენენ!

— ჩა დავინათა?
— ანდუ ვაქვს ვიდარ გუტდოლი.

დაინად ვადმენდი და მოგვეწიდი თავიდან, თორემ თავს ვირის ამბინით გიკრავთ!

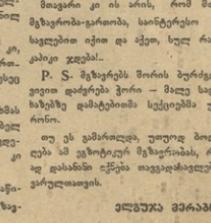
რევიტორი

მისი აქცია

«იას ღიანდას უფრო მაღალი» — თაობა იქნა ფინანს-მეცხრის მოსახლე და უფრო ვეცხილი და პირი შექცენილი. ახლად მხატვ, ახლად მწერს, ახლად თავს ქმნიდა. უფრო ვეცხილი უნდა ზღობი-დენენ! უნდა ზღობი-დენენ! უნდა ზღობი-დენენ!

— ჩა დავინათა?
— ანდუ ვაქვს ვიდარ გუტდოლი.

დაინად ვადმენდი და მოგვეწიდი თავიდან, თორემ თავს ვირის ამბინით გიკრავთ!

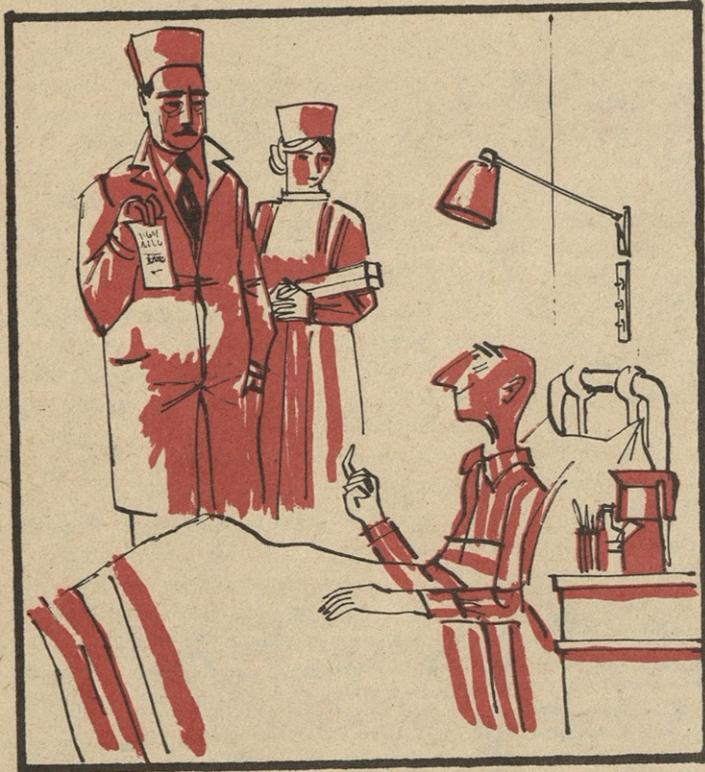
არაბი ქაშვასანი

მისი აქცია

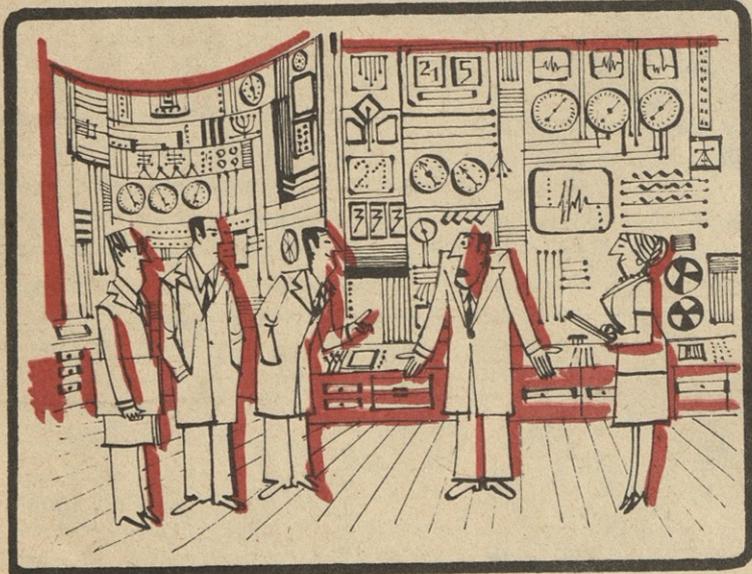
«იას ღიანდას უფრო მაღალი» — თაობა იქნა ფინანს-მეცხრის მოსახლე და უფრო ვეცხილი და პირი შექცენილი. ახლად მხატვ, ახლად მწერს, ახლად თავს ქმნიდა. უფრო ვეცხილი უნდა ზღობი-დენენ! უნდა ზღობი-დენენ! უნდა ზღობი-დენენ!

— ჩა დავინათა?
— ანდუ ვაქვს ვიდარ გუტდოლი.

დაინად ვადმენდი და მოგვეწიდი თავიდან, თორემ თავს ვირის ამბინით გიკრავთ!

— ეს წამლები თქვენ უნდა იზოვოთ!
— ექიმო, საავადმყოფოში წამლებისათვის დავწეპი, თორემ სახლიც უკეთესი მაქვს, საწოლიც და ქვეშაგებიც!..

— ღმერთმანი, ვფიქრობ და, აქაურობას ვერაფერი გაუფგი!
— სანამ ამ ლაბორატორიის ხელმძღვანელობაზე და-თანხმდებოდით, მაგაზე მანამდე უნდა გეფიქრათ!

საბარჯოს მატყლის გადამმუშავებელ ფაბრიკას წარმოადგენს ბიეტი ასხდენ სისხლის სამართლის დანაშაულში მხილებულნი გიორგი რუხაინის ქმ საბაბამ, იური ანტონის ქმ გელაუზილი, ვალერიან სანდროს ქმ შაქარაუზილი, ივლილად გიორგის ასული ხაბაზაუზილი და ელიზბარ პეტრას ქმ მვლივიამ. მათ პასუხსაგები თანამდებობები ეკავათ, მაგრამ უპასუხისმგებლოდ იქცეოდნენ და ბოროტად იყენებდნენ სამსახურებრივ მდგომარეობას. 1980-1981 წლებში განსაკუთრებით დიდი ოდენობით იტაცებდნენ სახელმწიფო ქონებას. დანაშაულში თანამონაწილე პირებთან ერთად სულ გაიტაცეს 1.792.138 მანეთი!

დამნაშავეთა საქმე განიხილა საქართველოს სსრ უმაღლესი სასამართლოს სისხლის სამართლის საქმეთა სასამართლო კოლეგიამ, რომლის მიერ გამოტანილი განაჩენით შეეფარდათ: მ. საბაბამს სასჯელის უმაღლესი ზომა — სიკვდილით დასჯა; ი. გელაუზილს და მ. შაქარაუზილს — თავისუფლების აღკვეთა 15-15 წლით; ქონების კონფისკაციით; ი. ხაბაზაუზილს და მ. მვლივიამს — თავისუფლების აღკვეთა 14-14 წლით, ქონების კონფისკაციით. სასჯელის მოხდის შემდეგ მათ შესაბამისად სამსახური და ორი წლით ჩამოერთვათ პასუხსაგები თანამდებობის დაკავების უფლება. აღნიშნულ დანაშაულის ჩადენაში მონაწილეებს — ა. შ. ხუცუბაშვილს, ი. ი. თოხაძეს მიესაჯათ 15-15 წლით, ჯ. შ. იაუზილს 12 წლით, მ. ა. ნაზარაძეს და ი. ი. ჯიბიანს 10-10 წლით თავისუფლების აღკვეთა ქონების კონფისკაციით.

ასეთია საგარეოელი მატყლისა და ფულის მტაცებელი სისხლის სამართლის დამნაშავეთა შავი ბოლო. თითქმის ორი წელიწადი სარფიანად წამოეშავა მერაბ მარ. დინის ასულმა გურამიძემ მთავარ ბუღალტრად „თბილისბროსტანვაქრობის“ ორჯონიძის რაიგანყოფილებაში. იგი დანაშაულებრივად დაუკავშირდა მძღოლო-ექსპედიტორებს და მატერიალურად პასუხისმგებელ პირებს — შოთა პეტრას ქმ დეპანოსიძეს და გიორგი პაპიას ქმ გიორგაძეს. ისინი ვაშლს დებულობდნენ გორიდან, ხოლო პამიდორსა და ატამს — მარნეულიდან, აწყობდნენ მალულად შექმნილ ყუთებში, ყიდდნენ სხვადასხვა პირებზე. თანხებს ერთმანეთში ინაწილებდნენ, მთავარი ბუღალტერი კი კვარტალურ და წლიურ ბალანსებს აყალბებდა, რითაც დიდი რაოდენობით ფულს იხვეჭდა..

ქ. თბილისის სხვადასხვა სასამართლოთა მიერ სხვადასხვა დროს გამოტანილი განაჩენით 10-10 წლით თავისუფლების აღკვეთა შეეფარდათ შ. დეპანოსიძეს და მ. გიორგაძეს, ხოლო მ. გურამიძეს — 12 წლით თავისუფლების აღკვეთა, ქონების კონფისკაციით; სასჯელის მოხდის შემდეგ მას 5 წლით აეკრძალა პასუხსაგები თანამდებობაზე მუშაობა. განაჩენით მ. გურამიძის სოლიდარულად დაეკისრა შ. დეპანოსიძესთან ერთად 69.718 მანეთის და მ. გიორგაძესთან ერთად 26.000 მანეთის გადახდა.

მ. თბილისის საქალაქო სასამართლოს სისხლის სამართლის საქმეთა კოლეგიამ მცირეწლოვანი გოგონას გატაცებისათვის, რასაც მძიმე შედეგი მოჰყვა, 8-8 წლით თავისუფლების აღკვეთა მიუსაჯა გიორგი ჯამალის ქმ სერიტაძეს და რამაზ აბოის ქმ ტულაშს პირველი — 173-ე საშუალო სკოლის, ხოლო მეორე — 151-ე ტექნიკური სასწავლებლის მოსწავლეები იყვნენ (აღნიშნული სასჯელი გაძლიერებული რეჟიმის შრომა-აღმზრდელით სოლონიში უნდა მოხდარიყო).

ამ დანაშაულში თანამონაწილეობისათვის სოფლის მეურნეობის ელექტროფიკაციის ტექნიკუმის მოსწავლეს თეიმურაზ იმანაშვილს სასამართლომ ორი წლით გამასწორებელი მუშაობა მიუსაჯა სახელმწიფო ბიუჯეტის სასარგებლოდ 15 პროცენტის დაკავებით.

დამნაშავეთა ორგანიზებული ჯგუფი დიდი რაოდენობით იტაცებდა სახელმწიფო და საკომერციო თანხებს, რასაც ერთმანეთს შორის ინაწილებდნენ. ყალბი ქვითრების ამოწერა-გადასწორების, ყალბად შედგენილი უწყისების გამოყენებით: ჯგუფმა 179.957 მანეთის ზარალი მიაყენა შუახევის რაიონის დაბა შუახევის კოლმეურნეობას და ბათუმის თამბაქოს საფერმენტაციო ქარხანას.

ამ დანაშაულის ჩადენისათვის აჭარის ასსრ უმაღლესი სასამართლოს სისხლის სამართლის საქმეთა სასამართლო კოლეგიამ გაასამართლა ჯურაბ სულეიმანის ქმ დიასამიძე, გერონტი ჯამურის ქმ ლავითაძე, შალვა ასლანის ქმ მიქაელაძე, ვლადიმერ შერიფის ქმ ლარჩიძე, მურმან ახმადის ქმ ვახტანგაძე, ნოდარ ზვირბაძის ქმ ლარჩიძე, მურაღ ალის ქმ გოგობიძე, ჯურაბ ხასანის ქმ აბაშიძე. მათ ეკავათ ისეთი პასუხსაგები თანამდებობანი, როგორცაა: მთავარი ბუღალტერი, კოლმეურნეობის მოლარე, მწონავი, მიმღებ-დამხარისხებელი, კოლმეურნეობის თავმჯდომარე!

კოლეგიის განაჩენით თითოეულს შესაბამისად მიესაჯათ 14-12-11-10-7-1,5 წლით თავისუფლების აღკვეთა. მათვე სოლიდარულად დაეკისრათ დატაცებული თანხების გადახდა დაბა შუახევის კოლმეურნეობისა და ბათუმის თამბაქოს საფერმენტაციო ქარხნის სასარგებლოდ.

ნაშენი

სიკეთე

ქმ, დაილოცა ის დრო, როცა სიკეთე-სა და პატიოსნებას დაფასება ჰქონდა. ჩემს სიცოცხლეში, ჭიანჭველა რომაა, ჭიანჭველა, ისიც არ გამისრესია, ბუზი რომაა, ბუზი, ისიც არ მომიკლავს, ძესორცი-ელისათვის არ მიწყენინებია იოტისოდენა რამე და ასეთ კაცს შეკუთვნის განა, ისე გა-მლანძლოს კაცმა, როგორც ჩემმა ბიძაშვი-ლმა პოლიკარემ გამლანძდა?

ერთხელ სამსახურიდან ავტობუსით ვბრუნდებოდი სახლში. იმ დღეს სულფასი ავი-დე, შევბუღების ფულიც, გვარიანი პრემიაც, სულ ასე, ოთხას მანეთამდე, და ჩინებულ ხასიათზე განსდით. წავიყვან ცოლ-შვილს აგარაკზე, ჩვენც ცოტას დავისვენებთ, გავი-სარებთ, მოვლონიერდებით-მეთქი, უფიქრო-ბდი ჩემს ჭკაუში და ოცნებამ ისე გაიბეჭა-ცა, ვეღარც ვამჩნევდი ჩემს ირგვლივ ვე-რავის. ჩავიყავი ჯიბეში ხელი, მინდოდა მივფერებოდი „სელის ჭუჭუნს“, ამდენ ნებარ-ებას რომ მიქადოდა, მაგრამ სადაა ფუ-ლი?! გვერდზე ერთი ამღვრულთვალუბია-ნი ახალგაზრდა შედგა. მივხვდი, მისი ოინები იყო ეს. ვეცემი-მეთქი, დავაპირე, და ან მოვკლავ, ან წავართმევ ჩემს მოპა-რულ ოცნებებს-მეთქი, მაგრამ ამ დროს... გაჩერდა ავტობუსი, გაიღო კარი და... მი-ლიციელი ამოვიდა. ცოდოა ეს ახალგაზრ-და, მე რომ დებოში ავტუსო, ციხეში ჩას-ვაშენ და ცოლ-შვილი დაეჩაგრება-მეთქი, გავიფიქრე და გავუშვი თავისი გზით. ის ზაფხული, მართალია, ჩემს ოჯახს გაგანია სიცხეში გაატარებინე, აგარაკი ვეღარ ვა-ღირსე, ქურდმა კი შეიძლება კარგი დრო ატარებინა თავისიანებს, მაგრამ, სანაცვ-ლოდ, ნამუსის ქული მაინც შევინარჩუნე, კაცი არ დავაჭვრინე, სიკეთე დავთესე, ბო-როტება არ ჩამიდენია!

ერთხელაც ჩემმა უფროსმა გამომიძახა. ვეასლე კაბინეტში. ხალხი კი ჰყავდა, მაგრამ ყველა გარეთ გარევა ჩემი გულისთვის.

მარტო რომ დავრჩით, „პანმელიისაგან“ გა-სივებოლი თვალებით ისე ამათვლიერ-ჩა-მათვლიერა, თითქოს პირველად მხედავ-სო, და ჩასლენილი ხმით დამიღრიალა:

— რად იგვიანებ, ამხანაგო, შენ?!
— დიან, გუშინ სუთი წუთით შემაგვიან-და, — შევწუნდი მე, — წინაღამეს სტუმრე-ბი მყავდა. დილის ხუთ საათამდე ვერაფ-რით ვერ მოვიშორე ის ოსრები!..
— სუთი წუთი დავაგვიანდა თუ სუთი საათი, დავაგვიანებ და გვიანებდა! ნემსის ქუ-რდი და აქლემის ქურდი ორივე ქურდიოაო. პოდა, ასე, — მომიჭრა მკვანედ, — ან ორ-ას მანეთს მომიტან სვალ, ან სამსახურს გამოოთხოვები! ანლა კი მოუსვი აქედან და ჰკუთნი იყავი!

დამცირებული და დარეტიანებული გამო-ვქინძულდი კაბინეტიდან.

— ქმ, უსინდისო და ვათასირებული, — ვფიქრობდი გაცეცხლებული, — თვითონ მიველი დღე ლოთობს და ქალბში დაეთ-რევა, მე კი ოცდაათი წლის განმავლობაში ერთხელ დამაგვიანდა სამსახურში, ისიც სუთი წუთით, და სედავ, რა დღე მაყა-რა?! ფუ, ეგ არაკაცი! მერე როგორ უსირ-ცხვილოდ მთხოვა ქრთამი, ჰა?! დაუნომ-რავ ანლა მე მაგას ფულს და ამოვაყოფი-ნებ თავს, სადაც ჯვარარსს! — გავიფიქრე და იმავე წამს ტანში გამაჭყოლა, — ასე-თი აზრი თავში როგორ მომივიდა, ამ სი-ბერეში მამუზლარობას მიეყო სელი და კა-ცი გავაფუჭო?! რას იტყვის მერე ხალხი ჩემზე-მეთქი?! რაღას ვიზამდი? — ვისესხე ფული და მივართვი მეორე დღეს უფროსს. პოდა, ამგვარად გავიჭირე, ვალბეში ჩავ-ვარდი, მაგრამ, სამაგიეროდ, ნამუსის ქუ-ლი მაინც შევინარჩუნე, კაცი არ დავაჭვ-რინე, სიკეთე დავთესე, ბოროტება არ ჩა-მიდენია!

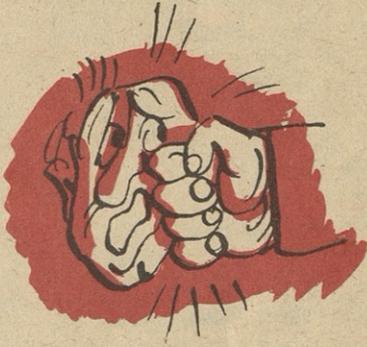
სიკეთის გულისთვის შეილიც კი გავწი-რე, შეილიც!.. ჩემს მეზობელ კოლიას, ლუდით რომ ვაჭრობს, მაგრამ მილიონებს ეთამაშება, დღისით სამსახურში ყველის ვაჭარივით რომ იკრიჭება, საღამოთი ქურა-ში კვანით იბერება და ვეღარავის ცნობს, ერთი შეილი ჰყავს. ბაყაყს მეტი ჭკუა ექნება, ვიდრე იმას, მაგრამ მაინც მოეწყო უმაღლესში მამის წყალობით. ჩე-მი ბიჭი კი დარჩა, დამართმა შეარგოს, მურიანი კი არა ვარ, შემშურდეს მისი ქო-ნება, მაგრამ დამცინის ის ოსარი, მასხა-რად მივდებ, ჭკვიან ვირს მემძნის, თავ-სა მჭრის მეზობლებში და ეგაა სანყენი! ერთხელ საჯაროდ გამათასსირა კიდევ-მერე სულ ტყუილ-უბრალოდ. შენც მათხო-ვარი ხარ და შეილიც მათხოვარი გეზრ-დებაო! კოლიას ბიჭის უმაღლესში მოწყო-ბის „საიდუმლოება“ სუთი თითოვით ვი-

ცოდ. თვითონ და იმის ენაჭარტალა ცოლს ჰქონდა ათასჯერ მოყოლილი ჩემთანაც და სხვასთანაც. ახი არ არის, ვუჩივლო, თუ თონაც დავაჭვრინო, იმისი შეილიც გამო-ვაგდებინო ინსტიტუტიდან და მთელი ოჯა-ნი გავუბედურო-მეთქი?! — გავიფიქრე ცხელ გულზე, მაგრამ მე ამას როგორ ვი-ზამდი?! ვჭამე სირცხვილი, ვულაპე წყენა და შეურაცხყოფა, მაგრამ, სამაგიეროდ, ნა-მუსის ქული მაინც შევინარჩუნე, კაცი არ დავაჭვრინე, სიკეთე დავთესე, ბოროტება არ ჩამიდენია!

პარკში ვისვენებდი. ვიჯექი ჩემთვის ერთ კუთხეში სკამზე, ხარბად ვისუნთქე-დი სუფთა ჰაერს და ვტკბებოდი ყვავილე-ბის მშვენიერებითა და სურნელებით. ის-ეთ ხასიათზე ვიყავი, მთელი ქვეყანა მი-ყვარდა, აი, ის გულგაღვლილი უმაწვილიც კი, იქვე ასლო უაზროდ რომ დაყალიბდა და ნაბახუსევი უწმარურ შაირებს მღეროდა.

რა მოსნდა მერე, ატაროს დრო სანამ ახალგაზრდაა, დარბაისლობა სიბერეშიც ეყოფა-მეთქი, — გავიფიქრე და გავუღიმე. — რა კრეტინივით იღრჩებოდა, — შე-მომიბავირა და მომიანლოვდა. მერე კი მკითხა:

— რა გქვია შენ?
— პეტრე-მეთქი, — ვუპასუხე და ხელი გავუწოდე. — კეთილი იყო ჩვენი გაცნობა, ჩემო ძმობილო-მეთქი!
— რატომ პავლე არა გქვია, შენი დედაო...
— შემოკურთხა ერთი მაგრად და ისეთი ლა-წანი გამადინა სახეში, რომ სკამიდან გად-მოვვარდი და დავეცი. შემდგა ზედ წილ-

ბით და ისე მექეა, რომ ტვინის შერყევა დამემართა. კიდევ კარგი, რომ ხალხი მო-მეშველა, გაამშვიბინეს ჩემი თავი, თორემ ვეგბ მოვეკალი კიდევ. მაინც არ ვურჩივლ! იმ გატყუების შემდეგ ახლაც არ ვვარგავარ, მაგრამ, სამაგიეროდ, მამუზლარა არ გავს-დი, ნამუსის ქული შევინარჩუნე, კაცი არ დავაჭვრინე, სიკეთე დავთესე, ბოროტება არ ჩამიდენია!

აი, ასეთი კაცი ვარ მე და კიდევ გვიკი-თხებით, ღირსი ვარ განა, ისე გამლანძლოს ადამიანმა, როგორც ჩემმა ბიძაშვილმა პო-ლიკარემ გამლანძდა?! იცით, რა მითხრა იმ არაკაცმა?

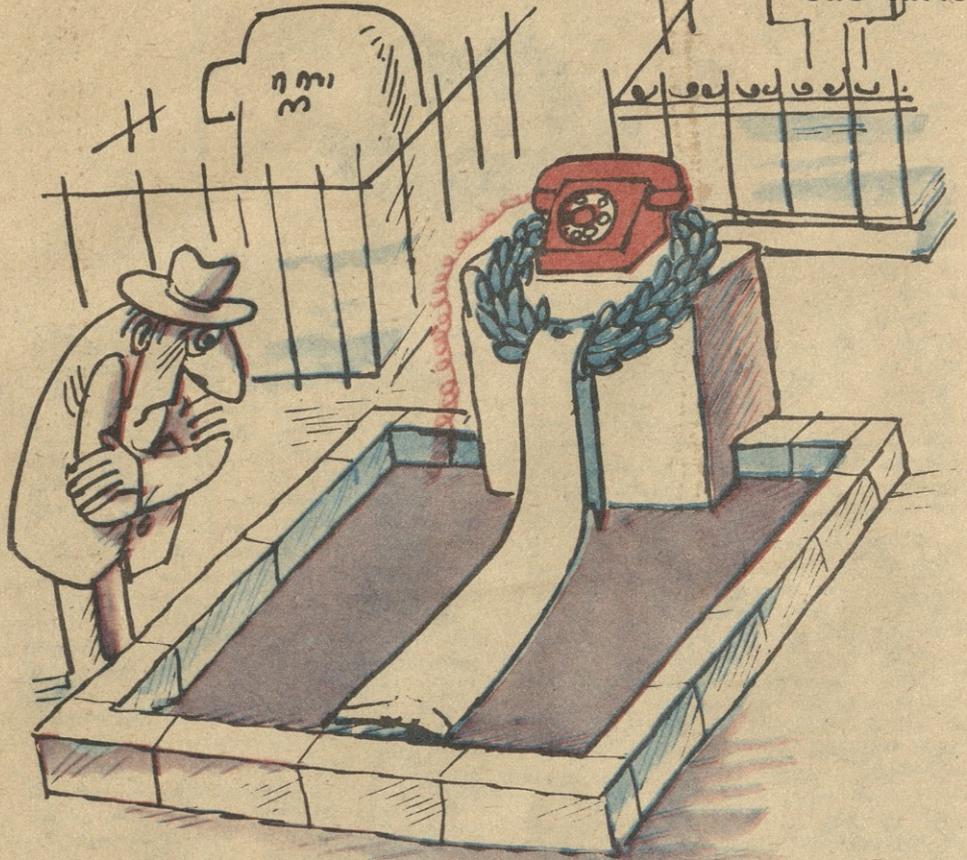
— შენ სიკეთეს კი არა, ბოროტებას თე-სავ და სატანას შენზე უკეთესი ძმაცაი არა ჰყავსო!

აი, იმას კი ნამდვილად ვუჩივლებუ! პა-სუსს ვაგებინებ ცილისწამებმასათვის! ვას-წავლი პატიოსანი კაცის დაფასებას! არ შე-ვარჩენ ჩემს გამასხარავებას და ღირსიც იქნება, ღირსიც!.. გა-მიშ-ვიო!..

გივი კახანაძე

ვინ არ იცნობს თანდილას —
ტეინთსელსა და თაუდილას?
ზოგს სულელად მიანდა,
ზოგი თვლიდა ბანდიტად!..
არეინ არ მოელოდა
მისგან რამის კანდიდატს!
მშობლებმა კი იმარჯვეს
ნაირ-ნაირ ფანდითა:
სანუქრებით იარეს
სან უფროსთან, სან დიდთან..
მათი გული მოიგეს
მაქარლამით, ყანდითა!..
ასლა დადის თანდილა
უცხოური ჩანთითა!..
სან საღამოს, სან დილას —
ველზე ჭრელი ბანტითა!
ზოგთან — კუდის ქიციანით,
ზოგთან — თავის კანტურით
სულ ზეპირად ისწავლა
თეორია კვანტური!..
ჩაემა იცის ფრანტული,
თანაც — ელევანტური!
იცის საიდუმლონი
იმ შთისა და ამ შთისა
და ვეულაზე უკეთ კი —
გამოდება კვანტისა!
დღეს სომ კანდიდატია,
ხვალ გასდება დოცენტი! —
ამის გარანტია აქვს
სრული ასი პროცენტით!
ზოგი იძმო, ზოგს ეძმო,
ზოგს ვერ უაუთანდილა!..
თქვენს წრეშიც სომ არ არის
ამისთანა თანდილა, —
ნამუსი რომ დაკარგა,
მანდილს არ თვლის მანდილად?!
სადმე თუ წააწყდებით,
უნდა დასცხოთ ნამდილად!

უსიტყვოდ

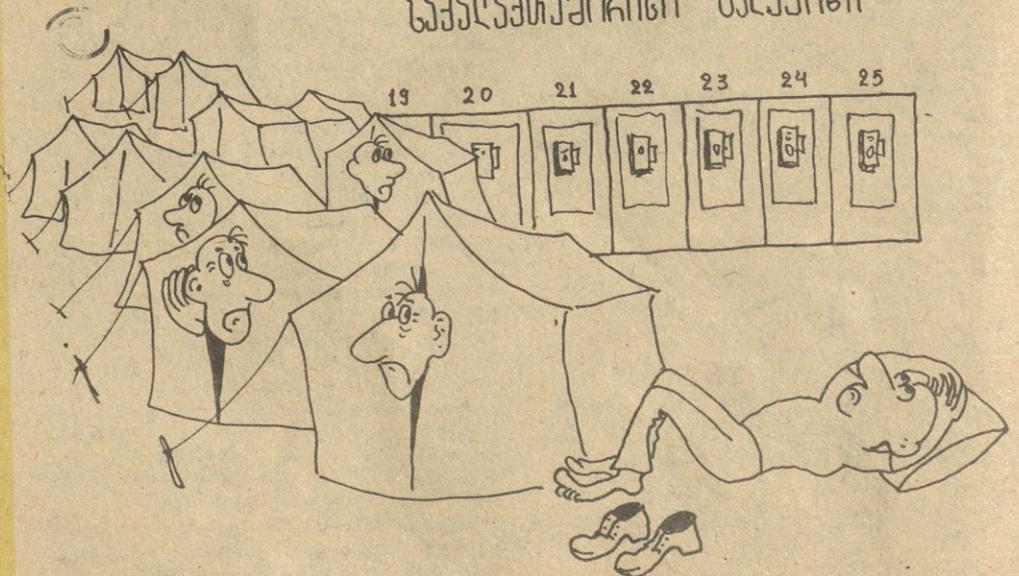
თ. წითელახველი

- ზარმაც მთესველს ნამგალიც ჩლუნგი აქვს.
- ზოგისთვის სიმდიდრე სიღარიბეზე ძნელი ასატანია.
- უაზრო კაცის საუბარი ტყეში გაულესავი ცულის სმაურია.
- ჯადვეზად მოსაუბრეს ყურის გღებისათვის აღარ სცდლია.
- გაუთლელ კაცს ნურც ხეს გაათლევინებ!
- შვილს ცემით ჩხუბს ასწავლიან, ღარივებით კი — ჭკუას.
- ზოგას თუ დაიცავ, შხამიც მოგთაფლავს!
- პისამ მეტზე მეტი უნდა, მას ყოველთვის აკლია.

გაურ ჟორჯორვი
(ტაქსის მძღოლი)

საქალაქთაშორისო ტელეფონი

უსიტყვოდ

პიკეტაჟი

ქართული სალსური იუმორი

— რატომ გაყარე ცოლს? იგი სომ მეტად ლამაზი და ყოვლადმეძველი ქალია!
 — როგორ გითხრა... მოგწონს ჩემი ფეხსაცმელი?
 — კი, ძალიან!
 — იგი, სად მიჰქვრს?

— ალფოთიბუღა მუ ზო ბელმა მე-ზობელთან დარეკა. კარი გაიღო.
 — რა ამბავია, რატომ კნავის თქვენი კატა ასე საშინლად?
 — ვბნით!
 — კატა ჩვენცა გვაყავს და ვბნით კიდევ, მაგრამ...
 — თქვენ ალბათ არ წურავთ, ბატონო!

ერთი ზია კაცი მეგობრებში დგას და ტრახბახობს:
 — წინა შაბათს თბილისიდან ყვარულში წავედი საქეიფოდ. ადრე იყო. მასპინძელმა სახელდასვლო სუფრა გაშალა. სუთი ლიტრა ღვინო დავლიე. ჩავიძინე, მოვისვენე და ვახშამზე კი, იცოცხლე, ათი ლიტრა მოვეგუდე!
 — ბიჭო, რას გვატყუილებ?! შენგან გუდა რომ გააკეთონ, ახალიტრას მაშინ ვერ დაიტვე!

ორი ქუთაისელი მეგობარი სიღზე შესვდა ერთმანეთს.
 — ე, ბიჭო, პანშელიაზე გამომიყვანე, ვიხრნობი! — უთხრა პირველმა მეორეს.

— ეგერ, ჭიჭიკია მოდის, თუ იმას ნიღიდან გადახტუნებ, საღამომდე გაქვრფებ სელი ხელს დაპარეს.
 — ჭიჭიკიაც მიუასლოვდა (შეზარსოშებულია და, საერთოდ, პრინციპული კაცია)!
 — გაიგე, ჭიჭიკია ასალი ამბავი? — შეიცხადა მეორემ.
 — ??
 — წყალმაშველთა საზოგადოების უფროსად რომ დანიშნეს უდღეური ბუკაკიე, იგი რა ბრძანება გაუცია?
 — არა!
 — სიღიდან რიონში გადახტომა სახტიკად აუკრძალავს!
 — ვინ კითხავს მაგ ქვეყნის გლასას?! — წამოიყვირა გიგეცნლებულმა ჭიჭიკიამ და სიღიდან წკება მოადინა.

ნახ. 3. კუცინასი

— რა ლამაზი სანთებულა გაქვს!
 — თუ მოგწონს, ფეშქეშ!
 — არ მინდა!
 — რატომ?
 — ჰამის შემდეგ მაგით კბილებს ვერ გამოვიჩინქნი!

ქარბად შეიარაღებული ბიძა-შვილები სასადიროდ წავიდნენ და უსიერ ტყეს შიადენენ.
 — ასლა რომ დათვი გამოვარდეს, რას იზამ? — კითხსა უმცროსმა.
 — თოფს ვესვრი! — უპასუხა უფროსმა.
 — არ გავარდა თოფი..
 — რეკოლვერს დავანლი!
 — არ გავარდა რეკოლვერიც!
 — სატევარს ჩავფეშ!
 — არ ვაქვს სატევარი..
 — კაცო, შენ დათვის ბიძაშვილი ხარ თუ ნემი?!

— ესე იგი, ას წელს გადააბიჭეთ?
 — მოითმინეთ, ყმაწვილო, ახლავე ზუსტად გამოვითვლი!

ქმეზი ტყეში წავიდნენ სასაწნასლე ხის მოსაჭრელად. უფროსს დატოტვილი რცხილა მოეწონა.
 — ჰო, ჰო, ამას რომ ფოთლები ახსნია, იმდენი ასიანი რომ მომცა... მოდი, დაგიტვალო! — თქვა ის თვლას შეუფცა.
 — უმცროსი ჩააცივდა მე რამდენს მომცემო! უფროსმა რამდენჯერმე სელი აუქნია, ხელს ნუ მიშლიო! უმცროსი არ მოეშვა.
 — ე, ბიჭო, ეგერ ამაზე დიდი ხეა და შენთვის დათვალე, რაღა ჩემთან შემოდიხარ წილში?! — უპასუხა მოთმინებადკარგულმა უფროსმა ძმამ.

შეკრიბა აბული დადინება

7-ბ

დიდი ბრიტანეთის ჯოგერთ სამხედრო ნაწილში გაუქმებულია „მფარველი ანგლოზის“ თანამდებობა, რომელიც თეთრ თხებს ეკავათ.

ნახ. 3. ლომიძისა

შვიარაღებული ძალების „შეთხე ლეგა“

საბირისა და იუმორის შურნალი „ნიანგი“ № 8 (1690) აპრილი, გამოდის 1923 წლის ივნისიდან.

მთავარი რედაქტორი ზაურ გოლკვაძე

სარედაქციო კოლეგია:

ავთანდილ ადუიშვილი (პასუხისმგებელი მდივანი), ჭაბუა ამირჯიბი, ნოზადი ბარათაია, ზორის გურგუთია, რევაზ თვარაძე, ჭემალ ლოლუა, ნოდარ შალაზონია (მხატვარ-რედაქტორი), აღექსანდრე სამსონია. ბეჟან სინარულიძე (მთავარი რედაქტორის მოადგილე), ჭანსუღ ჩარკვიანი, თამაზ წიფწივაძე, ნაფი ჭუსოითი.

ტექნიკური რედაქტორი მიხეილ კუხალაშვილი

გალეცა ასაწყობად 19.03. 85 წ. ხელმოწერილია დსაბეჭდად 30. 4. 85 წ. ქალაქის ზომა 60x90/8 ფიზიკური ნაბეჭდი ფურცელი 1,25, საღრიცხვო-სავაგომომცემლო თაბანი 1,9. საქართველოს კვ-ის ვაგომომცემლობა, ლენინის, 14. შეკვეთა № 690 უე 11137. ტირაჟი 142.000. ეურნალი გამოდის თვეში ორჯერ. რედაქციაში შემოსული მასალები ავტორებს არ უბრუნდებათ.

ჩვენი მისამართი: 880008. თბილისი-8, რუსთაველის პროსპექტი № 42.

ტელეფონები: მთავარი რედაქტორის — 99-55-54, მთ. რედ. მოადგილის — 93-19-42, პ/მგ მდივნის — 93-10-78, მხატვარ-რედაქტორის — 99-02-38, განყოფილებათა გამგეების — 93-49-32, რედაქტორ-ლიტმუშაკების — 99-02-38, მდივან — მემანჭანის — 99-76-69.

სატირიკო - იუმორისტისკიი ჟურნალ «НИАНГИ» (На грузинском языке) Тбилиси, пр. Руставели № 42. Издательство ЦК КП Грузии, типография издательства ЦК КП Грузии, Тбилиси, улица Ленина № 14.

ფასი 20 კაპიკი მდგეჭსი 76137

